

ทิศทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างศักยภาพนักศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21

Guidance for Teaching English to Enhance Thai Students' Potential in the 21st Century

วีต้า สัตยารมณ¹ และ ศิริประภา ศรีวิโรจน์²

Vida Sattayarom¹ and Siraprapha Sriviroj²

¹หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการตลาด (ระบบการศึกษาทางไกล) มหาวิทยาลัยเกริก

¹Bachelor of Business Administration Program Marketing Innovation (Distance Education), Krirk University

²หลักสูตรบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต

²Bachelor of Accountancy Program, Rangsit University

Received: October 15, 2024

Revised: November 11, 2024

Accepted: November 12, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย นักศึกษาไทยมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับความต้องการของโลกปัจจุบัน จากนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567 เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับอุดมศึกษาให้ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม นักศึกษาทุกคนต้องสอบวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทางสำคัญ กำหนดนโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จัดสภาพแวดล้อมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ และตั้งแนวทางการประเมินโดยการสอบวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาโดยกำหนดเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ ด้านทักษะภาษาอังกฤษ เทียบเคียงผลกับเกณฑ์ CEFR ของแต่ละบุคคล ซึ่งในระดับปริญญาตรีต้องได้ระดับเกณฑ์ตั้งแต่ B2 ขึ้นไป อีกทั้งสถาบันอุดมศึกษาต้องเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการใช้ภาษาในชีวิตจริง การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

คำสำคัญ: แนวทางการเรียนการสอน; การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ; เสริมสร้างศักยภาพนักศึกษาไทย; ศตวรรษที่ 21

Abstract

This academic article aims to study the problems of learning English among Thai students struggle more than students in other ASEAN nations to learn English. The way that English is taught in the twenty-first century must change to reflect the demands of the modern world. The strategy on enhancing the standard of English in higher education institutions by 2024 states that all students must pass an English language proficiency exam before to graduation in order to significantly increase the graduates' English language ability. Thus, higher education institutions must adhere to

these crucial recommendations, establish rules for overseeing English language instruction, plan extracurricular activities, and foster an environment within and outside of the classroom that encourages the use of English, and establish rules for evaluation by passing exit exam of English language knowledge and proficiency prior to graduation. Then, define goals for achieving English language proficiency and compare the results to each person's CEFR requirements, which must be at least B2 for a bachelor's degree. Higher education institutions also need to concentrate on fostering a learning atmosphere, utilizing technology in the classroom, and teaching students the abilities they need to use language everyday.

Keywords: Teaching and learning approaches; English language teaching; Improve Thai students' Prospects; 21st century

บทนำ

ในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การศึกษา การเมือง สังคม และวัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม และด้านอื่น ๆ ภาษาอังกฤษยังมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความสัมพันธ์ การแลกเปลี่ยน ทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างนานาประเทศเกิดเป็นความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนในด้านต่าง ๆ และมีความกลมกลืนทางวัฒนธรรม ซึ่งเห็นได้จากมีความร่วมมือระหว่างประเทศเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิตร่วมกันของพลโลก

จากนโยบายของรัฐบาล กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) (2567) ได้ออกประกาศ เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567 เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม โดยกำหนดเป้าหมายพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ รวมถึงกำหนดให้นักศึกษาทุกคน สอบวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ตามแบบทดสอบที่สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาขึ้น หรือแบบทดสอบตามมาตรฐานสากลอื่น ๆ โดยเทียบเคียงผลกับมาตรฐานสากลของสหภาพยุโรปที่ใช้วัดระดับความ

สามารถทางภาษาในด้านการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด (Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) โดยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติตามแนวทาง ตามรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

1. กำหนดนโยบายและเป้าหมายยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิต นักศึกษา ให้เป็นบัณฑิตที่มีความพร้อม ทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้
2. พิจารณาจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งจัดทำแผนเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายโดยมีตัวชี้วัดและมีการประเมินผลที่ชัดเจน
3. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จัดสภาพแวดล้อมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งจัดสื่อการเรียนการสอนรูปแบบเอกสารหรือสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อเพิ่มโอกาสให้นิสิตนักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง
4. ตั้งแนวทางการประเมิน โดยการสอบวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ตามแบบทดสอบที่สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาขึ้น หรือ แบบทดสอบตามมาตรฐานสากลอื่น ๆ โดยกำหนดเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะภาษาอังกฤษ เทียบเคียงผลกับเกณฑ์ CEFR ของแต่ละบุคคล ตามหลัก ดังนี้ 1. ระดับอนุปริญญา ในระดับ

เกณฑ์ตั้งแต่ B1 ขึ้นไป 2. ระดับปริญญาตรี ในระดับเกณฑ์ ตั้งแต่ B2 ขึ้นไป และ 3. ระดับบัณฑิตศึกษา ในระดับเกณฑ์ ตั้งแต่ C1 ขึ้นไป

จากผลการสำรวจของ EF English Proficiency Index (2023) ซึ่งทำการสำรวจทักษะภาษาอังกฤษรวม 113 ประเทศทั่วโลก แบ่งระดับทักษะความสามารถด้าน ภาษาอังกฤษเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ทักษะความสามารถ ระดับสูงมาก (Very High Proficiency) 2) ทักษะ ความสามารถระดับสูง (High Proficiency) 3) ทักษะความสามารถระดับปานกลาง (Moderate Proficiency) 4) ทักษะความสามารถระดับต่ำ (Low Proficiency) และ 5) ทักษะความสามารถระดับต่ำมาก (Very Low Proficiency) พบว่า ประเทศไทยมีระดับทักษะความสามารถภาษาอังกฤษระดับต่ำมาก ด้วยระดับคะแนน 416 คะแนน จากคะแนนเต็ม 700 คะแนน โดยอยู่ลำดับที่ 21 จากประเทศ ในแถบเอเชียทั้งหมด 23 ประเทศ และอยู่ใน ลำดับที่ 101 จาก 113 ประเทศทั่วโลก ทั้งที่ประเทศไทยมีค่าใช้จ่ายทาง การศึกษาถึง 20.7% แต่ก็ยังไม่สามารถยกระดับภาษา ภาษาอังกฤษขึ้นมาได้เทียบเท่ากับประเทศอื่นที่มีค่าใช้จ่ายด้าน การศึกษาในระดับใกล้เคียงกัน กล่าวได้ว่า แม้ระบบการ ศึกษาของไทยโดยรัฐบาลได้ผลักดันการเรียนรู้ทักษะภาษา ภาษาอังกฤษของเยาวชนไทย แต่ยังไม่พอกว่าทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนไทยนั้นยังไม่พัฒนาในระดับดีเท่าที่ควร

ปัจจุบันภาษาอังกฤษได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนได้เรียนเป็นวิชาหลักตั้งแต่ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ส่วนในระดับอุดมศึกษา ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา ภาษาอังกฤษยังคงเป็นวิชาภาษาต่างประเทศที่สำคัญเช่นเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากทุกสถาบัน ในระดับอุดมศึกษาได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็น วิชาพื้นฐานที่ผู้เรียนในระดับนี้จะต้องเรียนทุกคน โดยมุ่ง ให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาใน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในห้วงเวลาที่ผ่าน มาพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ยังมีประเด็นที่อาจเป็นปัญหาและก่อให้เกิดอุปสรรค หลายอย่าง เช่น ผู้เรียนที่มีทัศนคติไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ ขลาดกลัวไม่กล้าแสดงออก ไม่มีความมั่นใจในตนเอง รวมถึงคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากเกินไป ดังนั้น หากการ จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้เน้นกระบวนการ กระตุ้นการมีส่วนร่วม กระตุ้นการปรับทัศนคติ กระตุ้น

ให้เกิดการแสดงออกอย่างมั่นใจ พร้อมกับการจัดให้มีสิ่ง สนับสนุนการเรียนรู้ ผ่านสื่อการเรียนที่ทันสมัย สอดคล้อง กับพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีที่หลากหลายของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นการ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสอดคล้องกับการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งเป็นการส่งเสริมผู้เรียนในยุคดิจิทัล

เนื้อหา

ทำไมนักศึกษาคนไทยโดยส่วนใหญ่ถึงไม่เก่งภาษา อังกฤษ เป็นคำถามที่น่าสนใจและมีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง โดยรวมแล้วปัญหาเรื่องทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษ าคนไทยเป็นเรื่องที่ซับซ้อนและมีหลายมิติ เหตุผลหลัก ๆ ที่ทำให้นักศึกษาคนไทยหลายคนยังไม่สามารถสื่อสารภาษา อังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว มีดังนี้

ระบบการศึกษา

1. เน้นทฤษฎีมากกว่าการใช้จริง: การเรียนภาษา ภาษาอังกฤษในโรงเรียนมักเน้นไวยากรณ์และการแปลมากกว่า การฝึกพูดและฟัง ทำให้ขาดทักษะในการสื่อสารจริง ซึ่งสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการศึกษา รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย ไทย ของ Intakaew et al., (2017) โดยทำการสอนภาษา อังกฤษด้วยวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดย วัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่ม ตัวอย่างทั้งก่อนหลัง และเมื่อไม่ได้รับการสอนเป็นเวลา 1 เดือน เพื่อศึกษาการปรับเปลี่ยนและความคงทนของ รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มทดลอง จำนวน 17 คน พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นลักษณะเฉพาะ 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์ และรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสิ่งที่ป็นรูปธรรม มีค่าเฉลี่ยส่วนใหญ่ของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ วิเคราะห์ไวยากรณ์ก่อนเรียนและสามารถปรับเปลี่ยนไปสู่ รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสิ่งที่ป็นรูปธรรมได้หลัง เรียน แต่เมื่อไม่ได้รับการจัดการเรียนการสอนเป็นเวลา 1 เดือน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่กลับแปรเปลี่ยนรูปแบบการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเองไปสู่รูปแบบเดิมคือ รูปแบบ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์

2. ครูผู้สอน: แม้ว่าจะมีครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีความสามารถมากมาย แต่จำนวนอาจไม่เพียงพอ และบางครั้งก็ขาดเทคนิคในการสอนที่หลากหลาย ซึ่งจากจำนวนและคุณภาพครูผู้สอนไม่เพียงพอนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยเชิงคุณภาพของ Tragoolsawang (2022) ศึกษาบทบาทของภาษาไทยและภาษาอังกฤษในห้องเรียนภาษาต่างประเทศ กรณีศึกษาจากทัศนคติของอาจารย์และนักศึกษา พบว่าการบูรณาการทั้งสองภาษาในห้องเรียนซึ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ภาษาไทยช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในห้องเรียนและช่วยลดความวิตกกังวล ความเครียด ความลังเล และความกดดันของผู้เรียน ส่วนภาษาอังกฤษสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการพูดและการออกเสียงของผู้เรียน ผู้เข้าร่วมวิจัยยังเห็นพ้องกันว่า การบูรณาการทั้งสองภาษาช่วยส่งเสริมการสอนของอาจารย์ได้ดี

ทัศนคติผู้เรียน

1. ขาดความเชื่อมั่น: หลายคนกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษเพราะกลัวว่าจะผิดพลาด ทำให้ขาดความมั่นใจในการสื่อสาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Geerativudhipong (2020) วิจัยเรื่อง ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ: กรณีศึกษานักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวไทยระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนเอกวิชาสาขาภาษาอังกฤษ ณ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งหนึ่งในประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า “ผู้เรียนมีความเชื่อทั้งในลักษณะที่ส่งเสริม และไม่ส่งเสริมต่อการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ แม้ว่าผู้เรียนมีความเห็นพ้องกันว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่มีความยากในระดับปานกลางต่อการเรียน แต่ผู้เรียนมีความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ และผู้เรียนมีความสนุกในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยครั้งนี้ช่วยให้ผู้สอนได้ตระหนักถึงความเชื่อในการเรียนภาษาของผู้เรียน เพื่อที่จะได้ออกแบบและพัฒนาบทเรียนรวมถึงจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และส่งเสริมให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ”

2. คิดว่าไม่จำเป็น: บางคนอาจคิดว่าภาษาอังกฤษไม่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน หรือมีทัศนคติที่

ไม่เปิดรับภาษาต่างประเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Anuyahong (2018) วิจัยเรื่อง ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษความต้องการด้านภาษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ไวยากรณ์ เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาดังนั้นสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นควรสอนไวยากรณ์ให้มากกว่าเดิม เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีทัศนคติที่ไม่ค่อยดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษดังนั้นสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ควรเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนมากขึ้น โดยเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ภาษาให้กับผู้เรียนให้มากกว่าเดิม และโน้มน้าวผู้เรียนให้ทราบถึงและตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วโลก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Girgin and Tasanameelarp (2021) ศึกษาเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในบริบทการเรียนของชาวไทยผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้โดยการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นรูปแบบที่นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยพึงพอใจมากที่สุด ส่วนรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรูปแบบที่กลุ่มตัวอย่างพึงพอใจน้อยที่สุด ผลการศึกษาค้นคว้านี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้เรียนแต่ละคนพึงพอใจรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีการเตรียมวิธีการสอนที่หลากหลายและควรสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตัวเองเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

ปัจจัยอื่น ๆ

1. สภาพแวดล้อม: สภาพแวดล้อมที่ไม่ได้เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นักศึกษาไทยมักไม่ค่อยได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทำให้ขาดโอกาสการใช้ภาษา การฝึกฝน และพัฒนาทักษะทางด้านภาษา

2. วัฒนธรรม: ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ไม่ใช่ภาษาหลักในชีวิตประจำวันของคนไทย การใช้ภาษาอังกฤษอาจไม่ใช่วิถีชีวิตหรือจำเป็นมากในชีวิตประจำวัน

3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ: โอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้มาตรฐานอาจแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มคน

4. ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษและกลยุทธ์ในการสอน: โครงสร้างทางไวยากรณ์และสำเนียงที่แตกต่างกันอาจเป็นอุปสรรคสำหรับผู้เรียนบางคน รวมถึงกลยุทธ์การสอนของครูให้ผู้เรียนสนใจ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ounwised et al., (2024) วิจัยเรื่องโลกของการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนที่มีชีวิตชีวาผ่าน TikTok: มุมมองจากนักศึกษามหาวิทยาลัยไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาไทยจำนวน 110 คน ผลการวิจัยพบว่า “นักศึกษาเป็นส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อ TikTok โดยมีการเข้าถึงประสิทธิภาพของ TikTok ในการเพิ่มความมั่นใจและแรงจูงใจในการเรียน อย่างไรก็ตาม นักศึกษายังรับรู้ถึงข้อเสียบางประการของ TikTok เช่น ช่วงเวลาสนใจที่สั้น และความท้าทายในการทำเนื้อหาที่กระชับ มุมมองทั่วไปของนักศึกษา คือ นักศึกษามองว่า TikTok เอนเอียงไปทางความบันเทิงมากกว่าการศึกษา งานวิจัยนี้สนับสนุนการใช้ TikTok อย่างมีกลยุทธ์เป็นเครื่องมือช่วยเสริมในการเรียน โดยเฉพาะในการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และคำศัพท์ผ่านเนื้อหาการศึกษาเชิงสนุกสนาน ในทางด้านการสอน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศควรพิจารณาการบูรณาการ TikTok เข้ากับกลยุทธ์การเรียนรู้นอกห้องเรียน โดยกระตุ้นให้นักศึกษาติดตามบัญชีหรือช่องที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังเน้นว่าครูผู้สอนควรนำเสนอข้อเสียของ TikTok อย่างรอบคอบเพื่อให้นักศึกษาใช้อย่างมีสติและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ”

5. ปัจจัยภายในผู้เรียน: ด้านปัจจัยภายในอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phithakphongphan (2021) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยภายในที่เป็นอุปสรรคต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาไทย: อิทธิพลจากแนวคิดเชิงวัฒนธรรมไทย การวิเคราะห์พบว่า “มี 5 ปัจจัยภายในที่ส่งผลเชิงลบและเป็นอุปสรรคต่อกระบวนการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ กลัวการเสียหน้า ความรู้สึกเกรงใจ ความวิตกกังวลที่มีต่อภาษาต่างประเทศ ความมั่นใจในตัวเองต่ำ และการขาดแรงจูงใจ”

แนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างศักยภาพนักศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับความต้องการของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 ที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงต้องมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการใช้ภาษาในชีวิตจริง และเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของโลกปัจจุบันได้แก่

1. ปรับปรุงระบบการศึกษา: เน้นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ฝึกทักษะการพูดและฟังอย่างสม่ำเสมอ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษ
2. ส่งเสริมให้คนไทยกล้าใช้ภาษา: สร้างโอกาสให้คนไทยได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง เช่น การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม หรือการจัดค่ายภาษาอังกฤษ
3. สร้างแรงจูงใจ: สร้างความตระหนักให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในการทำงานและการศึกษา
4. พัฒนาสื่อการเรียนรู้: สร้างสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจและเข้าถึงง่าย เช่น แอปพลิเคชัน หรือเกมฝึกภาษาอังกฤษ

วิธีการ

1. เน้นการใช้ภาษาจริงในสถานการณ์จริง (Authentic Learning)
 - 1.1 การสื่อสาร: ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ เช่น การทำกิจกรรมกลุ่ม การอภิปราย การนำเสนอ หรือการเล่นบทบาทสมมติ
 - 1.2 การใช้สื่อที่หลากหลาย: นำสื่อที่หลากหลายมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น วิดีโอ ภาพยนตร์ เพลง หรือบทความข่าว เพื่อให้นักศึกษาได้สัมผัสกับภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ
 - 1.3 การเชื่อมโยงกับชีวิตจริง: นำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักศึกษาเข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เช่น การพูดคุยเกี่ยวกับข่าวสารปัจจุบัน การวางแผนการเดินทาง หรือการเขียนอีเมล

2. พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านอย่างสมดุล

2.1 การฟัง: ฝึกให้ผู้เรียนฟังเพื่อเข้าใจสาระสำคัญของบทสนทนา หรือเนื้อหาต่าง ๆ

2.2 การพูด: ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว

2.3 การอ่าน: ฝึกให้ผู้เรียนอ่านเพื่อเข้าใจเนื้อหาที่ซับซ้อนและวิเคราะห์ข้อมูลได้

2.4 การเขียน: ฝึกให้ผู้เรียนเขียนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เช่น การเขียนรายงาน การเขียนเรียงความ หรือการเขียนอีเมล

3. ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน

3.1 E-learning: ใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ทางออนไลน์เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

3.2 สื่อดิจิทัล: นำสื่อดิจิทัลต่าง ๆ เช่น วิดีโอ สไลด์ หรือเกม มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ

3.3 Social media: ใช้โซเชียลมีเดียเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมชั้น และครูผู้สอน

4. ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา

4.1 การอภิปราย: สร้างโอกาสให้นักศึกษาได้อภิปรายเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ เพื่อฝึกให้คิดวิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นของตนเอง

4.2 การทำงานกลุ่ม: ส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

4.3 การทำโครงการ: มอบหมายให้นักศึกษาทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักศึกษาได้ประยุกต์ใช้ความรู้ที่เรียนมา

5. สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

5.1 ห้องเรียน: จัดห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการมีปฏิสัมพันธ์

5.2 ผู้สอน: ผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถและมีความกระตือรือร้นในการพัฒนานักศึกษา

5.3 เพื่อนร่วมชั้น: สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

ตัวอย่างกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1. Debate: การอภิปรายในหัวข้อต่าง ๆ เพื่อฝึกทักษะการพูดและการคิดวิเคราะห์

2. Role-play: การเล่นบทบาทสมมติเพื่อฝึกทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ

3. Project-based learning: การทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ เช่น การสร้างวิดีโอสั้น ๆ หรือการทำเว็บไซต์

4. Language exchange: การแลกเปลี่ยนภาษา กับผู้เรียนจากประเทศอื่น ๆ

สรุป

การศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องใน ครั้งนี้พบว่าปัญหาเรื่องทักษะภาษาอังกฤษของ นักศึกษาคนไทยเป็นปัญหาที่ซับซ้อนและต้องใช้ความร่วมมือจากหลายภาคส่วนในการแก้ไข ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน หรือตัวบุคคลเอง การแก้ไขปัญหาต้องอาศัยเวลาและความพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในแผนยุทธศาสตร์นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567 เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จ การศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม และยกระดับประเทศไทยให้บัณฑิตที่จบการศึกษามีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเทียบเท่าหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก

ข้อเสนอแนะ

จากการเปลี่ยนแปลงของโลกการศึกษาที่เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังนั้น ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาจึงต้องมีการปรับเปลี่ยน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เพื่อให้เกิดทักษะและความเข้าใจและสามารถนำไปสอวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาได้ สถาบันอุดมศึกษาต้องการให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษดี ยิ่งขึ้น และสามารถนำทักษะภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ในวิชาชีพและในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วพบว่านักศึกษาไทยจะมีระดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน อาจเป็นผลมาจาก ระบบการศึกษาของ ไทยเอง ทักษะที่ดีที่มีต่อภาษาอังกฤษของผู้เรียน และปัจจัย

อื่น เข้ามาเกี่ยวข้องก็ตาม ดังนั้น เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาไทยมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น จึงควรหาวิธีการในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาวิธีใหม่ ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจและมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อาทิ การใช้เทคโนโลยีที่น่าสนใจ เกมที่ใช้ภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามวิธีการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวมานั้น ควรสอดคล้องไปใน

รายวิชาของหลักสูตร หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือโครงการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนในค้นคว้าและซึมซับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และลดความกังวลหรือความกลัว ซึ่งเป็นการช่วยสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้มากขึ้น และเกิดประโยชน์ผู้เรียน ผู้สอน ในระดับอุดมศึกษา ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนในประเทศไทยต่อไปในอนาคต

Reference

- Anuyahong, B. (2018). English learning proficiency language needs English learning problems and attitude in learning English of graduate students at Thai-Nichi institute of technology. *Research methodology & cognitive science*, 15(1), 36-53.
- EF EPI: EF English Proficiency Index. (2023). *The world's largest ranking of countries and regions by English skills based on test results of 2.2 m adults in 113 countries & regions*. Retrieved from <https://www.ef.com/wwen/epi/>
- Geerativudhipong, O. (2020). EFL learners' beliefs about language learning: A study on Thai EFL undergraduate students. *Journal of humanities and social sciences Thonburi University*, 15(1), 9-20.
- Intakaew, A., Naiyapatana, O., & Chansem, A. (2017). A study of English language learning styles of Thai Undergraduates: A mixed method research. *Veridian e-journal, Silpakorn University*, 11(1), 3716-3734.
- Ministry of Higher Education Science Research and Innovation. (2023). *Policy for raising English language standards in higher education institutions 2024*. Retrieved from <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/77924> (in Thai)
- Ounwiset, A., Rangpung, P., Pitaktum, K., & Imsa-ard, P. (2024). Discovering the vibrant world of 'Out-of-Class' English learning through TikTok: Views from Thai EFL University Students. *Pasaa paritat journal*, 39, 146-170.
- Phithakphongphan, T., & Theethat, P. (2021). Inter factors obstructing Thai Students' English speaking skill: The influence of Thai cultural concepts. *Inthaninthaksin journal*, 16(2), 53-69.
- Tragoolsawang, P., & Pitak, T. (2022). Roles of Thai language (L1) and English language (L2) in an EFL classroom: A case study from teacher's and students' voices. *FEU academic review*, 16(1), 1-19.

